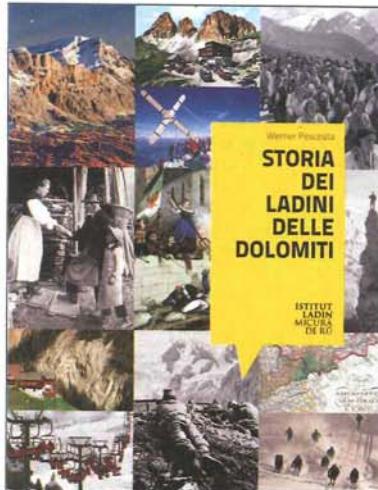

Storia di ladins dles Dolomites: presentaziun de n liber nü

Le liber nü dla storia di ladins dles Dolomites de Werner Pescosta - colauradù dl Istitut Ladin „Micurà de Rü“, gñarà presentè en vñndres ai 25 de merz dales 20.00 tla Ciàsa dles Uniuns J.B. Runcher a San Linert y la sabeda ai 2 d'aurì dales 18.00 tla Ciàsa de Comùn a Cortina d'Ampèz

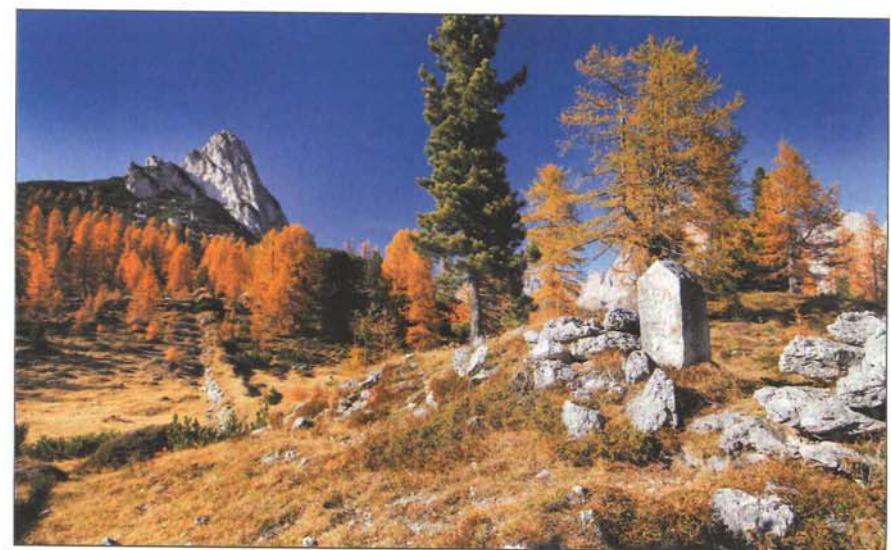
Le cuerti di liber nü "Storia dei ladini delle Dolomiti". Al à chëstes carateristiche: format 230x297mm, 760 plates, 397 fotografies, 58 documènç, 33 chertes storiches, 12 grafics, 14 caricatòres, prisc 60,00 euro.

N liber nü por ciarè derevers, capi la storia y le svilup d'identità ladina

Le liber nü dla storia di ladins dles Dolomites, pubbliché imprimòra por talian, por merit inçé de n contribut finanziar da pert dia Regiun Trentin-Südtirol y dia Provinzia dals Balsan, à le Conséi dl Istitut Ladin „Micurà de Rü“ bele ponsè a na traduziun por ladín y por todësch, por ch'al pois gñi adorè te scora y por ti pit inçé ai todësch, dantadòt a chi de Südtirol, l'ocajun de imparè a conèse dami sù vijins.

Na storia interessanta...

Dales inrescides archeologiches fates cína al dédaincò sán che n cer' numer de porsones rovà bele ite dan da milesc d'agn tles valades dolomitiches por jà a cíacia y stò inçé chilò por n cer' temp, imprimòma tratan la bela sajun, plù tert inçé dòt l'ann. Chësc depenò inçé dales variaziuns climatiche che s'à

Le „Mür dla pësc“ sön le Ju dl Giau i va bunamënter do a na vedla linia de confin romana.

dé, odüs da deplü perts, por daidé capi ci ch'al ô di ester ladins, dantadòt al dédaincò, olache le mòn globalisé èl laur de tó ite intres deplü les pices realtés culturales, mo impò tan riches y particolares. Le liber de 760 plates, abeli cun 400 fotografies, documènç, chertes storiches, grafics, caricatòres, registri di argomènç, dles porsones y di posç, presentèia le svilup dles valades ladines, da mête man dala preistoria cína al dédaincò, analisan i avenimèn politics, sozial, culturai y economics che à portè pro ala nasciùda y al svilup dl lingaz, dia cultura y d'identità dia jént ladina.

Do che le liber é gnü fora por talian, por merit inçé de n contribut finanziar da pert dia Regiun Trentin-Südtirol y dia Provinzia dals Balsan, à le Conséi dl Istitut Ladin „Micurà de Rü“ bele ponsè a na traduziun por ladín y por todësch, por ch'al pois gñi adorè te scora y por ti pit inçé ai todësch, dantadòt a chi de Südtirol, l'ocajun de imparè a conèse dami sù vijins.

intres indò verifiché da mête man dal'ultima dilaciazion, canch'al è mort fora la laûrs de Conturines. I reperç ciafà te deplü sic archeologics de Gherdëna, dla Val Badia y de Fascia desmostra che grups de porsones viò bele tl temp dl brom y dl fer tles valades ladines d'al dédaincò.

Les lièndes cunta che la popolaziun s'à defenù cí che ara è stada buna contra i Romans, messon ala fin la dò sò contra n nemich massa sterch. Dai Romans à inçé i abitanç dles Alpes surantut le lingaz latin, l'organisaziun administrativa y soziala, les manires de frabiché y de sfruté le raiun, de chères ch'al resta cíamò al dédaincò valgùgn fostùs. N ejempl de chësc vers è dessigü les viles dla Val Badia, che se desfarenziëia dal model insediatif dl raiun südtirolesc todësch, sides por cí che reverda

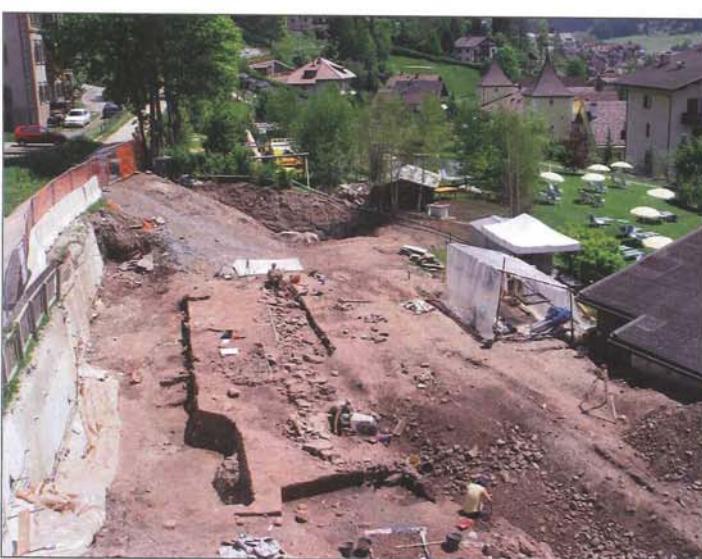
les singoles frabiches, sides por la manira de costrui deplü cíases y majuns adóm, sciöche sc'al foss n pice païsc, por anuzé dami le terac. D'atres testimonianzes dl temp di Romans es les peres y i mürs de confin, che è gnüs surantù dala jént che à vit zacotan de secui plü tert; i sic incér le raiun ladín ia, sciöche chél de San Laurénz (Sebatum), Sançiana (Littamum), Lienz (Aguntum) o Balsan (Pons Drusi); les peres miliars dlungia les vedles strades romanes; les monèdes són chères ch'al è rafiguré imperadus romans y che è gnüdes ciafades do i trus che passà bele tla preistoria tres nosc raiun.

Canch'al è tomè definitivament l'Imper Roman (476) à les popolaziuns barbares, da chères che i Romans à dagnora ciarè de se parè, metü man de tó ite le raiun a süd dia Donau. Alemans, Baiuvars, Slavs y plü tert i

Longobarc passà tres les Alpes: tles cités y fora por les valades plü

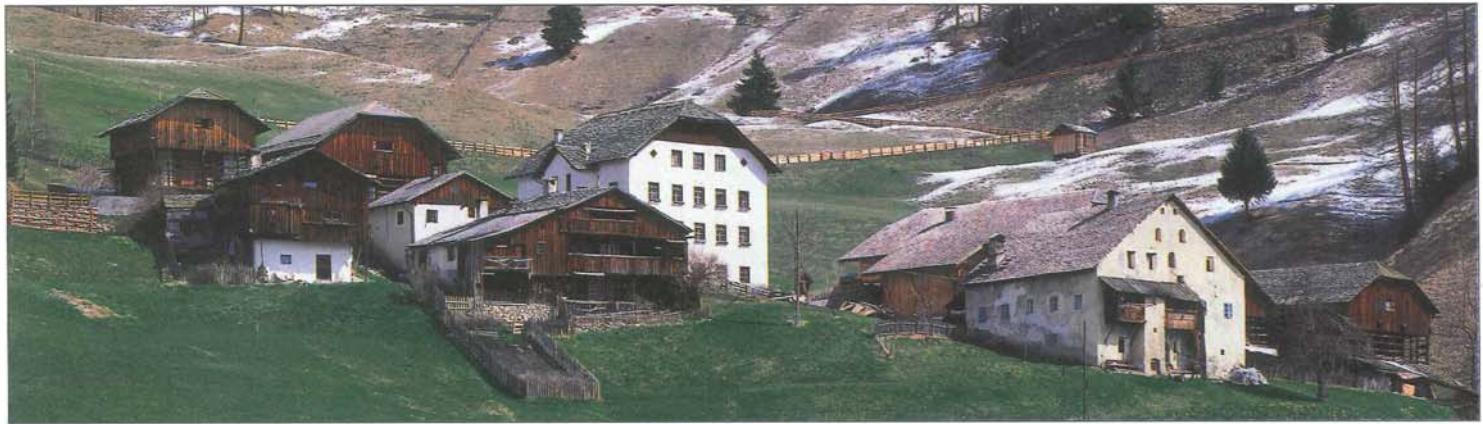
I studià proa dötaorela cíamò de capi ci divinitès che les popolaziuns dles Alpes venerà denant ch'al rovass adalerch i Romans. Chilò fata jö, na rafiguraziun dla dea Reitia, na divinité che gnô venerada bunamënter dals popolaziuns desvalies che viò te nosc raiun a chères che i Romans ti dijò „Reč“.

I resultaç de n valgönes inrescides archeologiches fates ti ultimi agn à sciuré sotissura tröpès teories da denant sura la colonisaziun dles valades ladines. Ti sit „Mauriz-Hotel Adler“ a Urtijëi él gñu ciafè reperç che desmostra l'esistenza de n insediamënt permanënt söl funz de val da mëteman dal'eté al fer.

I scizeri y i soldas à messü combate y stlöpetè por passa trëi agn alalungia cuntra d'atres porsones, te na vera comandanada da lassöjö, mo mai ne manciàl la crëta che Chél Bel Di podess fà rová la vera. I caplans di soldas dijò mëssa: por düt él momèn de consolaziun y de speranza.

Dai Romans à i ladins surantut la manira de frabiché y de sfruté le terac. Ti retrat la vila de Runch a La Val.

leries copâi chi che ti stô te tru y arôbâ dôt cí che ai è bogn. Les popolaziuns che è dailò inraigades ne se sinti nia plû al sigù y se tirâ ite por les valades plû strêntes y ries da rovè pormez: insciò gnô colonisé definitivamenter, ciâmo dan l'ann 1000, les valades amesa les Dolomites.

Le latin volgar, che s'à moscedè cun i lingac retics y celtics te 500 agn de dominaziun romana, se svilupâ inant ti raiuns plû isolâ y bel plan se cristalisiâ fora le lingaz ladin. Al rovâ spo ince adalerch i

prôms misionars che gnô menâ dal vêscu de Jeunn, da chêl da Aguntum (Lienz) o diretamente da Aquileia, cité dl patriarch, por porvè de converti al cristianejim i "pagans" che viô amesa les munts.

Ince por oriente dl imparadû Carl le Gran ciafâ la religiun tres plû na gran importanza, no mât por i paurs, mo ince por i nobli de chêl temp. Vêsci, patri y monies gnô patrûns de ciaisti y de de gragn raiuns, che ai ti lasciâ adinfit ai paurs. I nobli y i grofs metô man

de se lasciâ sô cuntra le podêi dla Dlijia y te deplü caji éson rovâ a de gran stritaries, olache la jént scêmpla à messû pati cotan. L'ejempl plû conosciû de chêsc vers è le stritoz danter le vêscu da Porsenù Nikolaus Cusanus y la badessa de Ciastel Badia Verena von Stuben.

Che la religiun à na gran importanza por la popolaziun ladina pòn incé capi fora da n documênt dl 1418, olache la popolaziun de Gherdëna se damanâ de ciafè n prou che savess ladin, por la têma che la jént à de rovè al infern, sce le prou ess capi damat i picia pro la confesciun. La fede te Chêl Bel Di è dagnora stada na pert fundamentalia dla vita da zacan, sciöche i avenimén di seui dedô confermëia. I paurs se lasciâ sô cuntra i gragn imparadûs iluminisç, dantadòt contra Ujöp II d'Austria y Napolion, imprômadedòt tl inom dia fede cristiana. Dötes les iniziatives positives, sciöche la sistemaziun di confins, l'introduziun dla scora publica por düc, i mioramén d'organizaziun administrativa y sanitara cuntâ püch en confront al risch de messëi renunziâ al religiun.

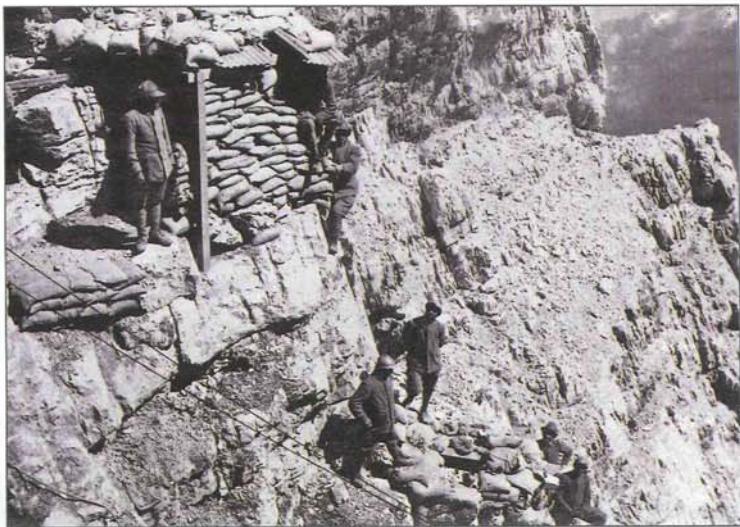
Les rogossies che è stades te nostes valades ala fin dl '800 y certes deziijuns politiches malintopades à gaujè la meseria de trôpes families che à messû lasciâ so daçiasa o mête man de ji a petlè.

Ince le cardinal Nikolaus Cusanus è jü ite tla storia di ladins.

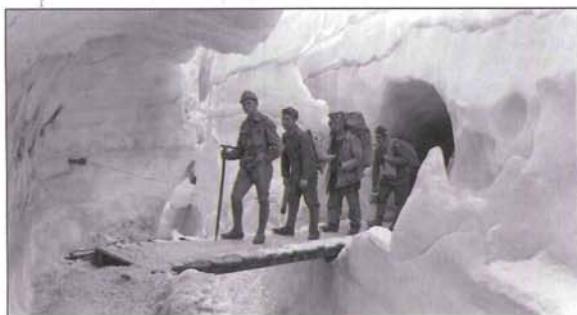
L'introduziun dl dovëi de ji a scora por düc i mituns dl Impèr austriach, de chêl che les valades ladines à fat pert cina dl 1918, è n mirit dl'imparadessa Maria Teresa dl'Austria.

La vera gnô combattüda amesa les munts. Da öna y dal'atra pert dl frunt se tirâ i soldas sô por i crêp por porvè de ti ester manëcia al nemich.

Do che la Talia ti à detlarè vera al'Austria-Ungaria dl 1915 rovâl tles valades ladines soldas austriacs y todësc y plû tert gnô condüt adalerch prijoniers de vera, dantadòt dala Ruscia. Sôn le retrat vëigon n gröm d'auti di soldas dan l'ostaria Ladinia a La Ila.

Ti dlacìa dla Marmolada él gnü cherié la „cité de dacia“ cun chilometri y chilometri de galaries, olache i soldâs è al sigù dales bales nemiches, dal frëit y dales lovinès.